

Abstrakt

Text práce sleduje vývoj mýtu o sabatu, tak jak byl vytvořen křesťanskými démonology v posledních staletích středověku. Snaží se vysledovat jeho mýtické kořeny a vlivy starších předkřesťanských tradic. Začíná středověkými teoriemi spiknutí, které rozpoutaly pronásledování malomocných ve Francii počátkem 14. století a končí velkými evropskými hony, jejichž ospravedlnění se opíralo právě o víru v tajemná noční shromáždění čarodějnic. Vycházím tak z tezí italského historika Carla Ginzburga, který považoval sabat čarodějnic za transformovanou představu spiknutí malomocných, na kterou byly naroubovány demonizované pohanské motivy a nové pojetí d'ábla, které vykrystalizovalo na konci středověku. Dále se snažím interpretovat jednotlivé motivy sabatu jako projekce sociálních tabu, do jejichž středu byla postavena žena. Z tohoto pohledu hodnotím i postavu d'ábla, který se stal stínem tehdejší společnosti.